

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODISNJA REDOVITA PRET-
PLATA DIN 30, DOBROTVORNA DIN 50. — ZA INO-
ZEMSTVO DIN 60. — OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA XI.

BROJ 28.

Šibenik, 23. kolovoza 1940.

ADRESA UREDNISTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRACAJU.
BROJ ČEK. RAČUNA 23.121

Naša budućnost

Stalna na tom svijetu samo mijena jest. Tako je bilo, tako će biti dok bude života. A i čudno bi bilo, kada promjena ne bi bilo. Život bi bio jednoličan i jednostavan, ukočen i mrtav.

Povijest naroda i zemalja sastoji se u dizanju i sruštanju, uspinjanju i padanju. Što je gori da je doli i obratno. Kolo sreće u okolo se vrti. Ko srećan ko nesrećan, ko prvi ko drugi. To je redovita i najobičnija pojava.

Mi živimo u danima ne tako redovitih i najobičnijih promjena; u vremenu smo koje doživljuje mijene kao nijedan period u prošlosti. — Naši su dani dani najvišega tehničkog napretka. Mašinerija je postigla rezultate upravo bajoslovne. U tehnički modernoga života, kao da se tehničirao i duh čovjeka, koji se brzo snalazi i odlučuje. Promjene brze i odlučne, to je obilježe vremenskoga toka koji i nas nosi.

Hijeli ne hteli ne možemo umaknuti pitanju koje nam se nameće i muči nas s vječnim: Šta će biti? Ne treba zato biti posebni duh, još manje političar, nego običan čovjek, koji gleda oko sebe.

Samo trijeznu čovjeku sreća se nasmiče. Trijezan čovjek nije isto što i spor. Trijezan može biti brz, a nagal isto tako spor. Trijezan biti znači učiti situaciju, dobro shvatiti svoj položaj i tek onda usmjeriti svoje kake.

Mi kao narod, koji ne će, jer bi to bio veliki grijeh, da se život ovih dana odvija posve mimo nas, i te kako znamo i shvaćamo svoj položaj.

Staro je pravilo: Svak je sebi najbolji prijatelj, i, biće ti onako kako zaslužuješ, znači ćeš toliko koliko buduš vrijedio. To uvijek stoji i to će uvijek biti najjača poluga u svim situacijama i promjenama. Niko ne će propasti, ako sam ne bude htio da propadne. Naravno, ne samo na riječi, jer je svakomu jasno da ni Francuzi nisu izjavljivali da žele svoju propast, pa ni drugi koji slobode danas nemaju, a mogli su je imati.

Biti trijezan, to danas pokazuje najveću vrijednost u skali odluka i promjena.

Mogli bismo mi svi kao jedan biti odlučni u jednom stavu, ali to ne znači da je s tim pitanje riješeno. Danas nije čas kada se piša šta mi hočemo, a što ne čemo, što bismo mi htjeli, a što ne htjeli. Danas je čas kada se mali narodi moraju okreći oko sebe i pitali: Kako drugi na to gledaju?

Idealno bi bilo kada bi se svakoga pustilo pri miru, da odluci svojom sudbinom po najboljem svom mišljenju. Ali, daj Bože, te dane i vremena i ko će ih dočekati.

Mi na život gledamo onako kakav on jest, a ne kakav bismo mi htjeli i kakav bi morao biti. U dobru je lako dobar biti, ali u vremenima ludim i nepravednim znati brod narodnoga života i budućnosti izvesti na prave putove, to je mudrost.

Ako hoćemo živjeti, ostanimo vjerni Kristu!

Zagrebački nadbiskup preuzv. g. dr Alojzije Stepinac 18. t. m. na euharistijskom kongresu u Starigradu (na Hvaru) održao je ovu značajnu propovijed, koju radi njezine aktualnosti, prenosimo u cijelosti:

Draga braćo! U knjizi života, u Svetome Pismu čitamo jednu neobičnu stvar. Kao što mati vodi za ručicu svoje dijete, tako je Bog vodio narod židovski iz Egipta u obećanu zemlju. Ali mjesto da taj narod drži vazdu na umu Onoga, koji ga je izbacio iz ropstva i koji ga je želio učiniti trajno sretnim, taj narod, tek što je Mojsije ušao na goru, način sebi zlatno tele, zapleše oko njega, pokloni mu se i prinesavši mu žrtve reče: Ovo su Izraele bogovi tvoji koji te izvedoše iz zemlje Egiptske. (Mojs. 11,32,8) Zaista, prizor, za koji čovjek ne zna, da li bi se nad njim sažalno nasmijao ili gorko zaplačao. Čovjek, razuman stvor, klanja se teletu od zlata.

MASONI, KOMUNISTI...

Ali nemojte se čuditi. Dobar dio današnjeg čovječanstva nije ništa bolji. On je tako nestalan u svojim nazorima, tako prevrtljiv u svojim činima, tako lud u svojim podhvatima, da se ničim ne razlikuje od onih, koji su malo prije vidjeli snagu Božju, kad ih je vodila preko Crvenoga Mora, a sada padaju ničice pred zlatnim teletom. Pogledajte po našoj vlastitoj domovini i nači čete sličnih primjerica. Zar ne vidimo i tu ljudi, koji su do jučer bili članovi Crkve katoličke, a onda su ne za komad zlata, to jest za duhovno dobro, nego za zbijelu leće kao Ezav, to jest radi kakve ženidbe, ostavili pećinu, na kojoj je Krist osnovao Crkvu svoju i otišli na drugu vjeru? Zar ne vidimo i kod nas ljudi, koji, čim su iza svjetskoga rata nanjušili, da bi se moralni nečesa dočepati, ako postanu članovi one zloglasne družbe slobodnih zidara, postali njezine sluge, a sada bježe iz nje, kad joj idu crni dani, da opet uskoče u nju, ako bi joj se još kada posrečilo, da zadobije vlast u našoj domovini? Zar ne vidimo i kod nas ljudi koji su zaboravili preko noći sve, što su bili i što moraju biti, i bivaju pristaše najveće laži, koju je svijet vidio, komunizma, čim im se približi kakva plaćena komunistička propalica? Spremni su odmah prodati ne samo svoje prvorodenstvo kao Ezav, nego i samo ime kršćansko i domovinu Hrvatsku.

CRKVA I SOCIJALNO PITANJE

A što mislite, tko je krije, da je današnji čovjek tako prevrtljiv i da tako lako podlijede svakoj laži? Kriv je najviše sam. A krije se sam najviše zato, jer ga je Bog odabrio razumom, da misli i sudi, gdje mu je prava sreća i spas. Međutim, izgleda, da dobar dio niti misli niti sudi svojom glavom, već padaju prvoj laži na lijepak baš tako kao i muha u mrežu paukovu.

Ono, što razni sistemi danas najviše žaju čovjeku, jest tvrdnja, da je čovjek dosta, ako ima kruha i zabava. Baš tako kao što je nekad rimski puk vikao: *Panem et circenses!* (Kruha i igara!) Zato se jedino valja truditi, lažu modernom čovjeku, a sve drugo je besmislena izmisljotina svećenika. Da je čovjeku potreban kruh, tko će pametan zanijekati? Ta zar nas nije Krist učio moliti: Kruh naš svagdanji daj nam danas! Sam Isus, Krist čudom umnožava nekoliko hlebova, da nahrani hujade gladnih, koji su ga slijedili. I zato čovjek ima ne samo pravo nego i dužnost, da se brine za kruh, pogotovo ako je otac obitelji. I zato je katolička Crkva dala jasne i sigurne norme za uspješno rješenje socijalnog pitanja, ali nažalost oni, koji su na vlasti, misle, da će učiniti nešto bolje, umjesto, da poslušaju i provedu u život savjet Crkve. No ako se kaže, da je kruh jedino čovjeku potreban, onda je to čovjeku najveća laž, da je to jedino čovjeku potrebno. Imade nešto više, imade nešto daleko vrijednije, bez čega sve drugo ne koristi ništa. A to drugo nije ni više ni manje nego živi Bog, kojeg evo slavimo danas u svetoj Euharistiji. Tu vrijede one lijepe riječi velikog umnika svetoga Augustina: Jao drzovitoj duši, koja se nuda, da će nači nešto boljega ako ode od Tebe Gospodine! Ja sam se kretao na ledi, na stranu, na prsa, ali uvjiek mi je ležaj bio tvrd. Ti si jedini mir, Gospode!

DOSTOJANSTVO ČOVJEKA

I ja vama kažem: Možete se okretati na prsa ili na ledi, na lijevu ili desnu stranu, možete pristati uz ovaj ili onaj sistem ili skupinu, izvan Krista neće nači ništa boljega, pa da vam obećaju ili da budu baš cijeli široki svijet. A znate li zašto ne? Zato, jer čovjek ima ne samo tijelo, nego i dušu. Čovjek nije samo životinja kao vol, magarac ili pas. To dobro znađu i osjećaju i oni, koji viđu da nema ništa drugo u čovjeku nego samo tijelo, i

kad ono svrši, da je svršeno sve. Jer ako možda riječima i tvrde tako, djelima niješ. Kušajte reći seljaku, da je životinja, zar se neće s pravom uvrijediti? Kušajte reći radniku, da je životinja, zar se neće s pravom uvrijediti? A što istom da kažeš tako školovanom čovjeku? Predat će vas sudu za uvredu poštenja. Ali ako kažeš magarcu, da je životinja, nema uvrede. Ako kažeš volu, da je životinja, nema uvrede. Ako kažeš psu, da je životinja nema uvrede, ama baš nikakve. A odakle proizlazi ta razlika? Sigurno ne po tijelu, kojeg će izjesti crvi i raspast će se u prah upravo tako, kao i ono u magarca, vola ili psa, nego po duši, razumnoj i besmrtnoj duši, koja ti daje sposobnost, da misliš i sudiš, da nisi isto, što i životinja. I ta tvoja duša je po svojim težnjama neograničena. A pitam vas, tko može da zasiti neograničene težnje nego Onaj, koji je tu težnju usadio u ljudsku dušu i koji je po svojoj naravi i sam neograničen, a to je Bog? I zato je razumljiv zaključak glasovitog govornika Lacordairea: Ili je Bog naša budućnost ili mi uopće nemamo budućnosti. Ili ćemo u Njemu živjeti ili nećemo u Njemu ususret smrti!

U KOMUNISTIČKOM RAJU...

Ako dakle hoćemo da živimo i kao pojedinci i kao narod, onda nam nema druge nego ustrajati vjerno uz Krista. To je jedini zalog sigurnog uspjehu. Sve druge mogu biti lijepe fraze, iza kojih će brzo slijediti krvavo i gorko razočaranje. Zato vam ne treba nikakvog drugog dokaza nego uprijeti prstom na sisteme i zemlje, koje su htjele izbrisati iz ljudskih duša Krista i Njegov sveti zakon. Kakva gorka razočaranja! Razočaranja, usprkos hvalisavim službenim izvještajima, kad znamo, da nitko ne smije, napose u komunističkom raju, da pisne i kaže što misli, ako mu je draga na ramenu glava. A nije li već to gorko ropstvo i teška kazna za čovjeka, da ne smije ni misliti više svom glavom? Zato ponavljamo: Ako hoćemo da živimo i kao pojedinci i kao narod, ostarimo vjerni Kristu i zakonu Njegovu. Krist je jedini izvor pravog ljudskog života i nitko drugi.

I nehotice mi pada na um jedan prijor, koji sam doživio prije tri godine na putu s našim hrvatskim hodočašćem u Egipt. Namio nas je put na rub one glasovite pustinje Sahare. O kako žalostan prizor! Nigdje jedne travke, nigdje zelenog grma, nigdje kapi vode, nigdje traga kakov životu. Po danu neizdrživa žega, a po noći studen. Nije mi bilo stalo, da

Da ne rečemo riječ osude, samo bilježimo, da nije ništa lakše od toga, nego istupiti proti nekomu, i to proti onomu koji u sadašnjem vremenu sigurno odlučuje o našoj budućnosti. To je lako, kao što je uopće lakše rušiti nego graditi, biti nerazboriti, nego trijezan i staložen.

Nema danas Hrvata koji nije načistu s položajem u komu se danas nalazimo. Nema danas našega čovjeka koji, nešto znači, odlučuje i prati život, koji ne bi znao, u čijim je rukama sudbina naša i u koga su ključevi, koji otvaraju vrata naše budućnosti.

Jer je to tako, dalje ne treba razjašnjavati.

Kada znamo da se više ne pita za naše pravo, što bismo mi htjeli, i imamo li pravo htjeli, jasno je, koji stav moramo uzeti.

Biće onako kako budemo htjeli, a htjeli ćemo ono što nam govori trijeznost i razbor.

To treba imati na umu i u tomu danas gledali naše jedino narodno zlo.

Junior

idem dalje po pustinji, kad je svuda da lje ista pustoš i smrt. Neki pisac kaže: Kad se milijarde onih zrnaca pijeska pomaknu te vjetrom počnu trti jedna o drugu, da to sliči uzdisanju na smrt ranjene orijaša. Ogromna pustinja po vjeronjanju Arapa plače, plaće što je postala beskrajnom nerodnom ravnim. Plače, kad se sjeti lijepih vrtova, mirisnih vinograda, zelenih šuma, čistih izvora, šarenih liva da, plodnih polja sa zlatnim klasjem, koje je valjda i ona nosila na sebi, prije nego je postala tužnom pustinjom.

EUROPA BEZ KRISTA

Draga braćo! to je vjerna slika svake zemlje i svakog naroda koji ostavi Krista. Pogledajte Evropu, dok je bila vjerna Kristu. Kakva je to bila plodna zemlja! Zemlja visoke kulture duha, koji je stvorio majstorska djela u kiparstvu, slikarstvu, graditeljstvu, prema kojim su djeleme sve tvorevine modernog čovjeku slične lješini prema živome čovjeku. Naoko slične, a stvarno sasvim oprečne, jer jedna nosi na sebi klic života a druga klinu smrti.

Zemlja visoke kulture duha, koja je stvorila divna djela kršćanske ljubavi, koja nije zatajila ni onda, kad su se vodili možda ratovi. Zemlja visoke kulture, koja je podredivala materiju duhu znanju, da je »duh onaj, koji oživljuje, jer tijelo ne koristi ništa! (Iv. 6, 64).

A danas? Danas imademo pred sobom pustinju, nad kojom još sjaj nešto sunca svete vjere, ali strasti raspaljene i potpirivane od dobro placenih komunističkih agenata prijete joj da izdahne u samrtnom hrvanju. Te subbine mi sigurno ne želimo svome narodu i domovini. Mi nećemo, da naš narod postane beskrnjena pustinja komunističkog divljanja i ubijanja, nego hoćemo da ostane plodna zemlja kršćanske civilizacije, civilizacije duha, kojoj je materija sredstvo, a ne cilj života na ovoj zemlji. Stoga neka naš zaključak na ovom kongresu bude isti kao i onaj Izraelaca na vodama Babilona: Ako zaboravimo tebe Jeruzaleme, neka se preda zaboravi desnica naša! Ako zaboravimo Tebe Kriste, koji si nam dao sav život i veličinu u prošlosti, onda neka se preda i zaboravi i uspomena na nas!»

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 25. VIII.: Petnaesta nedjelja po Duhovima. — Sv. Ljudevit, kralj. Rodio se g. 1215. U dvanaestoj godini izgubi oca, pa je sav njegov vjerski i čudoredni odgoj preuzeo svetica majka, imenom Blanka. Tako ga je svetački odgajala, da mu je više puta običavala kazati: Dijete moje, ljubim te neizmerno, ali bih te radje voljela vidjeti mrtva negoli da sa samim jednim grijehom uvrijeđiš Boga. Ovu majčinsku želju u cijelosti je ostvario Ljudevit, pa je uza sav kraljevski grimiz i sjaj vjerno Gospodinu služio. Dva puta borio se za oslobođenje sv. groba, dok 26. VIII. 1270. zaražen od kuge nije preminuo.

Ponedjeljak, 26. VIII.: Sv. Zefirin, Papa. Stupio je na papinski prijesto g. 202., pa je za punih 16 godina upravljao sv. Crkvom. Kao pravi pastir svoga stada mnogo je pretrpio, pa ga radi toga sv. Crkva zove mučenikom, iako nije umro mučeničkom smrću.

Utorak, 27. VIII.: Sv. Josip Kalasancij. Roden je g. 1556. u Španiji. Još kao dječak najradije bi sakupljao djecu, te bi ih poučavao u kršćanskim istinama. Kao svećenik, zajedno sa sv. Kamilom, posjećivao je bolesnike i siromahe. Kasnije sav se posveti odgoju omladine pa je osnovao zadrugu pobožnih škola ili piarista. Teško bi bilo izreći, kolike su zasluge Kalasancijeve zadruge za čovječanstvo. Umro je g. 1648. Sto godina iza smrti rastvorile su ga grob i tom prilikom našli su mu jezik i srce netaknuto.

Srijeda, 28. VIII.: Sv. Augustin, biskup. Suzama i molitvama majke Monike od velikoga grješnika postao je velik i slavan svetac.

Cetvrtak, 29. VIII.: Glavosjek sv. Ivana Krstitelja.

Petak, 30. VIII.: Sv. Ruža iz Lime. Umrla je na glasu svetosti kao trećoretkinja sv. Dominika.

Subota, 31. VIII.: Sv. Rajmund, kardinal i priznavalac.

PETNAESTA NEDJELJA PO DUHOVIMA

CITANJE POSLANICE blaženoga Pavla Apostola Galačanima (5, 25–26 i 6, 1–10). — Braćo! Ako po duhu živimo, po duhu i hodimo! Ne budimo željni tašte slave dražeći jedan drugoga i zavideći jedan drugomu. Braćo, ako bude čovjek i zatečen

34. Zagrebački Zbor

Međunarodni opći veliki
SAJAM UZORAKA

31. VIII. - 9. IX. 1940.

Na željeznicama besplatni povratak, na jadranskim parobrodima viši razred za cijenu nižega, na avionima 10% od 26. VIII. do 14. IX.

u kakvom grijehu, vi koji ste duhovni, po- učite takvoga krotkim duhom pazeći na sebe da i ti ne budeš iskušan. Nosite bremena jedan drugoga i tako ćete ispuniti zakon Kristov. Jer ako ko misli da je što kad nije ništa, sam sebe vara. A svaki neka ispitava svoje djelovanje, i tada će samo u sebi imati slavu a ne u drugome, jer će svaki svoje breme nositi. A onaj koga se poučava riječu, neka dava dio od svakoga dobra onome koji ga poučava. Ne varjate se: s Bogom se ne ruga, jer što čovjek posije, ono će i požeti. Jer ko sije u tijelu svojem, od tijela će požeti raspaljivost; a ko sije u duhu, od duha će požeti život vječni. A dobro čini da nam ne dodija, jer ćemo u svoje vrijeme žeti, ako ne malakšemo. Zato dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, a osobito onima koji su nam svoji po vjeri.

† SLIJEDI SV. EVANDELJE po Luki (7, 11–16). — U ono vrijeme idaše Isus u grad koji se zove Naim, i s Njim idahu učenici Njegovi i mnoštvo veliko. A kad se približiše vratima gradskim, gleda iznošanu mrtvacu, jedinica matere njegove, i ona biće udovica; i s njome bijaše veliko mnoštvo gradana. Kad ju viđe Gospodin, ganut mlosrdem spram nje, reče joj: Nemoj plakati! Pa pristupi i dotakne se nosila. (A oni koji nošahu, stadoše). I reče: Mladiću, tebi gevoram, ustani! I podiže se koji bješe mrav, i stade govori. I dade ga materi njegovoj. A svih obuze strah i veličanu Boga govoreci: Velik prorok ustade među nama i Bog pohodi puš svoj.

MOLITVE KRŠĆANINA

XXXII.

DUŠO KRISTOVA

Iza sv. Pričesti, dok živi Isus u nebici, razgovaraj s Isusom i ovaj tvoj euharistijski razgovor neka bude plod razmatranja onih divnih euharistijskih uzdaha »Dušo Kristova«.

Dušo Kristova, u kojoj stanuje punina božanstva, ti sveti hrame Božjih, ti izvore života i svetosti, posveti me! Daj, da se produbim i dignem iz svoje mlakosti, pospanosti i slabote, te kada u sv. Pričesti dolaziš u dodir sa mnom, raspali moje srce velikodušnom ljubavni naprama Tebi!

Tijelo Kristovo, za nas žrtvovanje na drvu Križa, spasi me od pogibije, da te uvrijedim; daj, da ljubim mrtvenje svoga mesa, da na svome tijelu ispunim ono, što mi fali od twoje muke.

Krv Kristova, božanska cijeno moje duše, ti koja si natopila zemlju u vrtu Getsemanskom, napolj me ljubavlju prema žrtvi te božanskom radošću, da više ne nadem naslade u uživanju, što mi ih nude moje strasti i pokvareni svijet.

Vodo iz prsi Kristovih, operi me od mojih svagdanjih pogrešaka, oslobodi me od moga pretjeranog sebeljublja.

Muko Kristova, zlatna knjiga božanske ljubavi, školo sve svetosti, budi i moja velika knjiga, moj jedini ponos, moja jedina nadja i okrijeplji me u časovima kušnje, ponize, neuspjeha.

O dobiti Isuse, usliši me, sada, kad stanuješ u mom srcu! Sto ćeš moći da mi zaniješ, kad si se sav darovao meni? Ti, koji si prolazio iz jednoga kraja u drugi, sve krijepeći, ozdravljajući i tješeći; Ti, koji si dobrota i sama ljubav? Da, moj Isuse, ja vjerujem u Tvoju ljubav naprama meni; ja znam, da ćeš me uslijati.

Medu rane svoje sakrij me, kad me viđiš u pogibelji, da sagriješim. Tvoje otvoreno rebro neka bude za me i za sve moje mile sigurno utočište za života i na smrti! To si i obećao onima, koji budu bogoljubni prema Tvom božanskom Srcu, probode nom iz ljubavi naprama nama!

Ne daj, da se odijelim od Tebe! Ti, koji poznaš moju skraju slabotu, pomozi mi i budi uza me u času napasti. Uzmi mi radje sve, ali mi ostavi svoju ljubav i svoju mislost.

Od neprijatelja zlobnoga brani me, jer on nepristano vreba i nastoji, da me previri i upropasti.

Na času smrti moje zovni me, kad ćeš k meni doći u svetoj Popudbini, i odredi,

Hrvatska sveta godina

(Vjesnik Kancelarije za proslavu jubileja 1941. Broj V. - 12. VIII. 1940.)

OTVORENJE JUBILEJA. Po svim hrvatskim krajevima obavilo se na Petrovo svečano otvorene jubileja zvonjavom, zavizom Duha Svetoga i obnovom krsnoga zavjeta. Svi su Ordinariji posebnim okružnicama navijestili taj dogadjaj.

PROSLAVA PETROVA. U zagrebačkoj nadbiskupiji su bile naveliko organizirane svečane proslave sv. Petra osobito u ovim župama: Zagreb — sv. Petar; Petrovsko, Prislin, Cvjetlin, Veliko Trgovište, sv. Petar Mrežnica, Kovačevac u župi Lasinja, Ivanicgrad, Čadavica, Kašina, Letina kod Sunje, Kobaš, Rakitovac u župi Staro Čiče, Petrovina i Peteranec. — Kancelarija je izaslala na mnogo mještana propovjednike i govornike, a na sve hrvatske župe sv. Petra gradu za propovjedi i govore. — I u drugim dijeca zemlje su se u crkvama sv. Petra obavile svečanosti prema određenju vlastitih Ordinarija. Nažalost radi kiše nijesu se proslave mogle obaviti u onom opsegu, u kojem su bile organizirane.

SVEČANE PRIREDBE. Euharistijski kongresi su održani u Baškoj (otok Krk) 29. VI.; u Durdevcu 29. i 30. VI.; u Cazmi 20. i 21. VII.; te u Starigradu na Hvaru 18. VIII. Svečana jubilarna proslava u Prgomelju (biskupija križevačka) dne 14. VII. Propovjedi i govori bili su u smjeru jubileja. Održat će se euharistijski kongres još i u Začretju (zagrebačka nadbiskupija) 1. IX. — Marijinski kongresi će biti 15. VIII. u Glogovnici i 15. IX. u Okičkoj sv. Mariji. Krunjene Majke Božje u Podravskom Kloštru će biti 25. VIII. Dekanatska proslava jubileja će biti 15. VIII. u Zakanju. — Jubilejska posveta bl. Djevici Mariji. Svečana posveta i stavljanje hrvatskog naroda pod zaštitu bl. Djev. Marije obavio je preuzv. g. nadbiskup dr Alojzije Stepinac prigodom zagrebačkog hodočašća kod Majke Božje bistričke 7. VII. u prisluhu izaslanika Banske Vlasti i načelnika grada Zagreba. Posveta se ponavlja u svim hrvatskim crkvama, koje su posvećene Majci Božjoj. Dosad je to obavljeno u slijedećim crkvama: u Mariji Bistrici, Jezero, na otoku Mljetu, Dobrinje kod Metkovića, Bogomolje (Hvar), Selca na Braču, Rogoznica, Ostrožac-Jablanica, Čanak, Bagalović, Ledenice i Lisac. Olib će obaviti posvetu na blagdan Vel. Gospe. Za cijeli Žumberak za župe sv. Križevačke biskupije proslava je vrlo svečano obavljena u Sošicama.

DUHOVNA NARODNA OBNOVA: Križevačka biskupija: odbor s preč. drom Severovićem je izdao poslanicu o prosvetu jubileja i duhovne obnovе. — Hrvatska biskupija: Ordinarij je izdao Okružnicu od 29. V. i sastanka dekanu u svrhu načrta za duhovnu obnovu. Načrt ističe osobito duhovnu pomoć; borbu protiv kletve; rad za posvećivanje nedjelje; osnivanje društava KA i društava ministranata; karitativnu akciju; rad za iseljenike; Širene Štampe; misije i duhovne vježbe. — Mostarska biskupija: Ordinarij je izdao okružnicu 22. V. — Subotička biskupija: odbor je održao sjednicu i stvorio zaključke o proslavi Petra, te o proslavi 700. godišnjice dolaska Hrvata u ove krajeve i 100. godišnjice osnivanja župe sv. Roka i sv. Đurđa u Subotici. — Đakovačka biskupija: Ordinarij izdao je okružnicu o proslavi Petra (osobito svečano u Đakovu) i o obnovi krsnoga zavjeta. — Šibenička biskupija: Ordinarij je izdao okružnicu od 17. VI., osobito o Proslavi Petra i jubileju. — Splitska biskupija: Ordinarij je izdao opširnu okružnicu (izašla i štampana kao brošura) o proslavi jubileja i o duhovne obnovi, u kojoj osobito ističe sv. misije, duhovne vježbe, borbu protiv narodnih poroka, osnivanje društava KA, djela pokornička za narodne grijehu, rad za svećenički pomladak i katoličke misije. — Kotorska biskupija: Ordinarij je izdao okružnicu 12. V. u kojoj osobito ističe sv. misije i djela zadovoljstvije za narodne grijehu (sve prve petke). — Senjska biskupija: Ordinarij je izdao opširnu okružnicu s načrtom duhovne obnovе, u kojemu se ističe osobito molitvena akcija; posveta nedjelje; vjerska pouka izvanškolske mlađe; pučke misije i duhovne vježbe; pobijanje narodnih mana; osnivanje društava KA; Širene dobre Štampe i kult bl. Nikole Tavilića. — Zagrebačka nadbiskupija: Svećenstvo durdevačkog dekanata održalo je 30. V. sastanak i učinilo konkretni načrt duhovne obnove za svoje župe; pu-

da dodećem do Tebe, da Ti možeš biti mož za svu vječnost i da Te uzmognem sa svećitim Tvojim hvalit u nebu u sve vječove. Amen.

čke misije održane u Krapini, Virjanskog Drenovici, Čazmi, Kalinovcu, Jelačićevu.

GRADA ZA IZLOŽBE. Organizirano je u svim krajevima skupljanje grade za jubilejske izložbe školstva, prosvjete, knjige, štampe i karitativnog rada. Neka se stvar što više moguće požuri!

KANCELARIJA ZA PROSLAVU JUBILEJA 1941. Zagreb, Kaptol 31.

Razne vijesti

POPRAVNI ISPITI I UPISIVANJE

PRI REALNOJ Gimnaziji s Klasičnim Odjeljenjima u Šibeniku: 1.

Svi ispitni (popravni, razredni, dopunski, ponovni viši i niži tečajni) obaviti će se od 1.

do 6. rujna t. g. prema rasporedu, koji će biti detaljno objavljen u školi. Na ispitima ima

svaki učenik da dode da je učio po rasporedu,

jer se ispitne ne mogu odlagati. (Raspored ispitni: 1. IX. popravni i razredni ispit za sve razrede; 2. IX. popravni pismeni viši tečajni ispit; 3. IX. popravni usmeni viši tečajni ispit i prijamni ispit). — 2. Učenici će propisne taksirane molbe predati u ravnateljstvu škole od 20. do 25. kolovoza od 8 do 10. s. prije podne. — 3. Molbe za jedan popravni ispit imaju se taksirati sa 20 din. ban. takse, a za dva popravna ispit sa 30 din. ban. taksenih maraka. Privatni učenici uplaćuju pored toga za svaki predmet ispit po 10 din. u gotovu za Školski fond. Molbi za popravni ispit treba priložiti svjedodžbu.

— 4. Ko želi polagati dopunski ispit radi prelaza iz jedne srednje škole u drugu raznog tipa, treba takoder u označeno vrijeme da prikaže ravnateljstvu molbu taksiranu sa 50 din. ban. takse za dopunski ispit iz građevina nižih razreda, a sa 70 din. ban. takse za dopunski ispit iz građiva viših razreda. Molbi treba priložiti godišnju svjedodžbu.

— 5. Učenici, koji su krajem lipnja polagali prijamni ispit za upis u I. razred, a nijesu ga položili, mogu taj ispit ponoviti početkom rujna. U tu svrhu treba, da do 25. kolovoza predaju molbu taksiranu sa 40 din. ban. takse. Istog će dana polagati prijamni ispit i oni učenici, koji su na temelju molbe dobili od Banske vlasti dozvolu, da ovaj ispit mogu naknadno polagati. I te molbe moraju biti taksirane sa 4